

gesom Europa-Kommissionens direktiver bare bliver automatisk implementeret i national lov og ret?

Det kunne jo gå hen og komme til at betyde, at der faktisk ikke var nogen, der turde indgå i sådan nogle konventionsaftaler, fordi man dermed indenrigspolitisk ville baste og binde sig på hænder og fødder.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Naturligvis binder man sig, hvis man tiltræder en konvention. Det er jo det, der sker, når man tiltræder en aftale og siger: Ja, vi – repræsentanterne fra Danmark eller fra Sverige eller fra Tyskland – accepterer at indordne os under de regler, der står i den pågældende konvention. Det er jo hele ideen med det.

Hvad menneskerettighedskonventionens forhold mellem borger og stat angår, handler det jo om, at enhver borger i et land, som har tiltrådt den europæiske menneskerettighedskonvention, kan indklage sin stat som en kontraherende part for Menneskerettighedsdomstolen og sige: Min stat krænker mine rettigheder. Så det er en videreførelse af forholdet mellem borger og stat, som vi har i et nationalt system. Menneskerettighedsdomstolen er et instrument, som man bruge til at kan indklage sit fædreland for at krænke ens rettigheder.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Nu taler fru Elisabeth Arnold om den eksisterende tilstand, som jeg er velbekendt med, og det er jo fuldstændig rigtigt. Men det, fru Elisabeth Arnold ligesom forslagsstillerne vil, er jo at give konventionerne direkte retskraft over for de enkelte borgere i de lande, der er omfattet af konventionen.

Kl. 19.40

Når man indgår en aftale, er det naturligvis for at holde den, og så bringer man sin lovgivning i overensstemmelse med konventionen, hvis det overhovedet er nødvendigt. Det er det jo ikke for Danmarks vedkommende for nogen af de her konventioners vedkommende. Men det er stadig væk Folketinget, det danske Folketing, der vedtager de love, og det vil sige, at konventionerne ikke har direkte retskraft. Kan de få det uden at miste deres betydning som konventioner? Det er jo en fuldstændig begrebsammenblanding.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg tror ikke, hr. Jesper Langballe og jeg bliver enige om konventionernes betydning. Jeg anerkender, at de ofte er behæftet med uklare formuleringer, og de er resultater af kompromiser osv., som fru Birthe Rønn Hornbech også sagde tidligere. Men de indgår altså i dansk ret. De bliver brugt ved afgørelser; ved domstolene bliver vores konventionsforpligtelser også anvendt.

Det er der jo præcedens for, og det er der ikke noget som helst mærkeligt i, og de bliver brugt, også uden at de bliver inkorporeret. Det er jo det, som også tidligere ordførere har sagt: Vi er omfattet af konventionerne, uanset om de er indskrevet i dansk ret eller ej.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, som er positive over for det beslutningsforslag, vi har fremsat.

Begge partier har påpeget, at det naturligvis kan være et spørgsmål, i hvor vid udstrækning den konvention, der handler om de økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, skal inkorporeres fuldt ud eller ej. Det har vi selv gjort opmærksom på i beslutningsforslaget og lagt op til, at der som minimum må være tale om, at de tre andre konventioner inkorporeres, hvilket også er i overensstemmelse med de anbefalinger, der ligger fra Inkorporeringsudvalget.

Vores bevæggrund for at komme med det her forslag er naturligvis, at konventioner ikke er ligegyldige, men at de har en betydning, og at det for os er vigtigt at få styrket den enkelte borgers retsstilling og få sikret, at der er et klart retsgrundlag for myndighederne, når de anvender konventionerne.

Ud over det skriver vi klart, og det mener vi naturligvis også, at det også har en væsentlig signalværdi nationalt og internationalt, og at det kan være med til at øge opmærksomheden og bevidstheden om konventionerne at få dem inkorporeret i dansk ret.

Jeg synes naturligvis, det er kedeligt og trist, at justitsministeren på regeringens vegne fuldstændig afviser forslaget og afviser det med, at det er ren symbolpolitik, og i den debat, der var frem og tilbage bl.a. med fru Elisabeth Arnold, siger, at det, Inkorporeringsudvalget har be-